

סֵפֶר
סְפִּוּרֵי הַזֹּהַר

מְלַקֵּט מִכָּל סִפְרֵי הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ
לְתַנְאֵי הָאֱלוּקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיַּע"א
עִם תְּרַגּוּם לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

פְּרָשֶׁת בְּרֵאשִׁית

יוֹצֵא לְאוֹר בְּהוֹצָאָה שְׁנֵיָה עַל יָדֵי
"מִכְּעַל הַזֹּהַר הָעוֹלָמִי"
בַּעִיָּה "ק בֵּית שְׁמֵשׁ תוֹבֵב" א,
חֲדָשׁ כְּסֵלוֹ תשע"ב לִפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור - וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

עימוד ועיצוב ספרים מקצועי

'מקראי אור'

052-7615936

yoel32neto.net.il

פּאָשֶׁת
בְּרֵאשִׁית

ספּוּרֵי הַזּוֹהַר

תִּכְן עֲנִינִים

♦ רַבִּי פִּינְחָס בֶּן יֵאִיר הוֹלִיף לְקַבֵּל אֶת פְּנֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי
בְּצֵאתוֹ מִן הַמְּעָרָה ♦ יֶעֱסַק הַתּוֹרָה בְּדֶרֶךְ ♦ דִּינֵוּ שֶׁל הַקְּדוּשָׁה
בְּרוּךְ הוּא ♦ חֲמֻרַת הַחֲטָאִים הַגְּלוּיִים ♦ הָרִי אֲרָרַט ♦ כִּי
הַשְּׁחִית כָּל בָּשָׂר אֶת דְּרָכֹו ♦ אִם יִסְתֵּר אִישׁ בְּמַסְתָּרִים ♦ סִגְלַת
הַקְּרִבְנוֹת ♦ עֲזָנְשׂוּ שֶׁל מִי שְׁאִינֵו נוֹטֵל יָדָיו בְּרֵאשִׁי ♦

ההבטחות הגדולות של הרשב"י

(בזוהר תרומה קכ"ח):

אמר רבי שמעון בן יוחאי זיע"א: מעיד אני עלי שמים וארץ, שכל המזכה את
הרבים [בהפצת הזוהר הקדוש] מתעלה בשלש מעלות, מה שאין כל אדם זוכה לזה:

- א. כופה את מלכות הרשעה.
 - ב. עושה נחת רוח ועלוי להשם יתברך.
 - ג. מעמיד את כל העולם שלא יחרב, ומרבה שלום.
- ועל זה מבטיח לו הרשב"י:**
- א. זוכה לראות בנים לבניו.
 - ב. זוכה לעשירות בעולם הזה.
 - ג. זוכה לעולם הבא.
 - ד. אין שום אחד שיכול להזיק ולהרע לו.
 - ה. נכנס לשנים עשר שערי גן עדן - ואין מוחה בידו.
 - ו. משפיעים עליו שפע ברכה והצלחה לו בכל ענינים לו ולזרעו עד סוף כל הדורות.
 - ז. הקדוש ברוך הוא והרשב"י מברכים אותם בכל הברכות שנתברך בהם אברהם
אבינו, שגם הוא קרב את כולם להקדוש ברוך הוא.
 - ח. הקדוש ברוך הוא קורא לארבע מחנות מלאכים עליונים ומלויים אותו, ונכנס
לשבעים עולמות גנוזים (גימטריא "סוד"), שלא זוכה בהם שום אדם אחר - ומייחדים
רק לו.

רבי פינחס בן יאיר הולך לקבל את פני רבי שמעון בר יוחאי בצאתו מן המערה (זוהר ח"א יא ע"א)

רבי פינחס היה מצוי לפני רבי רחומאי בחוף ים פְּנֵי תַּרְתָּ, וְאָדָם גָּדוֹל וְקָשִׁישׁ יָמִים הָיָה, וְעֵינָיו פָּסְקוּ מִלְּרֵאוֹת. אָמַר לְרַבִּי פִּינְחָס, וְדַאי שְׁמַעְתִּי שְׁלִיחוֹתַי חִבְּרֵנוּ יֵשׁ מְרַגְלִית אֲבָן טוֹבָה, וְהִסְתַּפְּלַתִּי בְּאוֹר הַמְּרַגְלִית הַהִיא שְׁיוּצָא כְּאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ מִנְּרֵתִיקָה וְהַאִירָה אֶת כָּל הָעוֹלָם, וְאוֹתוֹ הָאוֹר עֲמַד מִן הַשָּׁמַיִם לְאַרְצָן וְהַאִיר אֶת כָּל הָעוֹלָם עַד שֶׁיָּשֵׁב עֵתִיק הַיָּמִים וְיָשֵׁב עַל הַפֶּסֶס כְּרֵאוֹי. וְהָאוֹר הַהוּא כָּלֵל הַכֹּל בְּבֵיתָךְ, וּמִהָאוֹר שֶׁנִּכְלָל בְּבֵיתָךְ יֵצֵא אוֹר דֶּק וְקֶטָן, וְיֵצֵא הַחוּצָה וְהַאִיר אֶת כָּל הָעוֹלָם. אֲשֶׁרֵי חִלְקָךְ. צֵא, בְּנִי, צֵא, וְלֶךְ אַחֲרֵי הַמְּרַגְלִית הַהִיא שְׁמַאִירָה אֶת כָּל הָעוֹלָם, שֶׁהָרִי הַשָּׁעָה עוֹמְדַת לָךְ.

יֵצֵא מִלְּפָנָיו וְעֲמַד לְהַכְנִס לְאַנְיָה הַהִיא, וְשִׁנֵּי גְבָרִים עִמּוֹ. רָאָה שְׁתֵּי צַפְרִים שֶׁהָיוּ בְּאוֹת וְטָסוֹת עַל הַיָּם. הָרִים לָהֶם קוֹל וְאָמַר: צַפְרִים צַפְרִים, שְׂאֵתָן טָסוֹת עַל הַיָּם, הֲרֵאִיתֶם אֶת הַמְּקוֹם שֶׁשָּׂם בְּרֵי יוֹחָאִי? הַשְּׂתָהָה מְעַט, אָמַר: צַפְרִים צַפְרִים, לָכוּ וְהַשִּׁיבוּ אוֹתִי. פָּרְחוּ וְהִלְכוּ. נִכְסוּ לַיָּם וְהִלְכוּ לָהֶן. עַד שֶׁיֵּצֵא, הִנֵּה אוֹתָן צַפְרִים בְּאוֹת, וּבְפִי אַחַת מֵהֶן פְּתִיקָה אַחַת, וְכַתּוּב בְּתוֹכָהּ שֶׁהִנֵּה בְּרֵי יוֹחָאִי יֵצֵא מִן הַמְּעָרָה וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ הֵלֵךְ אֵלָיו, וּמֵצֵא אוֹתוֹ מְשֻׁנָּה, וְגוֹפּוֹ מְלֵא חִלְדִּים. בְּכָה עִמּוֹ וְאָמַר: וַיִּשְׂרָאֵיתִיךְ בְּכָךְ. אָמַר: אֲשֶׁרֵי חִלְקֵי שְׂרָאִיתִי אוֹתִי

רבי פינחס בן יאיר הולך לקבל את פני רבי שמעון בר יוחאי בצאתו מן המערה (זוהר ח"א יא ע"א)

רבי פינחס הנה שכח קמי דרבי רחומאי בכיף ימא דגנוסר. ובר נש רב וקשישא דיומין הנה ועינוי אסתלקו מלמחמי. אמר לרבי פינחס ודאי שמענא דיוחאי חברנא אית ליה מרגלית אבן טבא, ואסתכלית בנהורא דההיא מרגלית נפקא כנהירו דשמשא מנרתקה ונהרא כל עלמא. וההוא נהורא קאים משמיא לארעא ונהיר כל עלמא עד דיתיב עתיק יומין ויתיב על ברסייא פדקא יאות. וההוא נהורא כליל כלא בביתך. ומנהורא דאתכליל בביתך. נפק נהירו דסיק וזעיר ונפיק לבר ונהיר כל עלמא, זכאה חולקך. פוק ברי, פוק, זיל אבתריה דההיא מרגלית דנהיר עלמא, דהא שעטא קיימא לך.

נִפְקַ מִסְמִיָּה וְקֵאִים לְמִיעַל בְּהֵיָא אַרְבָּא וְתַרְנִין גּוֹבְרִין בְּהַדְיָה. חֲמָא תַרְנִין צַפְרִין דְּהוּוּ אֲתַנִּין וְטָסִין עַל יָמָא, רָמָא לֹון קְלָא וְאָמַר צַפְרִין צַפְרִין דְּאֲתָנוּ טָאסִין עַל יָמָא, חֲמִיתָנוּ דוּף דְּבַר יוֹחָאִי תַמָּן, אֲשֶׁתְּהִי פּוֹרְתָא אָמַר, צַפְרִין צַפְרִין זִילו וְאֲתִיבוּ לִי. פָּרְחוּ וְאֲזִילוּ, עָאלוּ בְּיָמָא וְאֲזִילוּ לְהוֹן. עַד דְּנִפְקָ, הָא אֲנָנוּ צַפְרִין אֲתַנִּין וּבְפּוֹמָא דְּחָדָא מְזַנְיָהוּ פְּתִיקָא חָדָא וְכַתִּיב בְּגוֹוָה דְּהָא בְּרֵי יוֹחָאִי נִפְסַ מִן מְעָרְתָא וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיה. אֲזַל לְגַבִּיָּה וְאֲשַׁבַּח לִיָּה מְשֻׁנָּא וְגוֹפִיָּה מְלֵא חִלּוּדִין. בְּכָה (דף יא ע"ב) בְּהַדְיָה וְאָמַר וַיִּשְׂרָאֵיתִיךְ בְּכָךְ. אָמַר וְזַכָּאָה חוֹלְקֵי דְּחֲמִיתִי לִי בְּכָךְ

דַּלְמָלָא לֹא חֲמִיתָא לִי בְּכָךְ לֹא הוּינָא
בְּכָךְ.

בְּכָךְ. שְׂאֵלְמָלָא לֹא רֵאִיתִי אוֹתִי בְּכָךְ, לֹא
הֵיִיתִי בְּכָךְ.

עֶסֶק הַתּוֹרָה בְּדֶרֶךְ

(זוהר ח"א נח ע"ב-נט, א)
רְבִי שְׁמֵעוֹן הָוָה אֲזִיל בְּאַרְחָא וְהוּו עֲמִיָּה
רְבִי אֶלְעָזָר בְּרִיה וְרַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי
חֵיָּא. עַד דְּהוּו אֲזִלְי, אָמַר רְבִי אֶלְעָזָר
לְאַבוּהִי אַרְחָא מִתְקַנָּא קִמּוֹן בְּעֵינֵן
לְמִשְׁמַע מַלְי דְּאוּרִייתָא. פִּתַּח רְבִי שְׁמֵעוֹן
וְאָמַר (קהלת י) גַּם בְּדֶרֶךְ כְּשֶׁהֶסְכַּל הוֹלֵךְ
לְבוֹ חֶסֶר וְגו'. כִּד בַּר נֶשׁ בְּעֵי לְאַתְקַנָּא
אַרְחִיָּה קִמִּי קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. עַד לֹא
יְפוּק לְאַרְחָא בְּעֵי לְאַמְלָכָא בִּיה וּלְצִלִּי
קִמִּיָּה עַל אַרְחִיָּה. כְּמָה דְתַנִּינָן דְכָתִיב,
(תהלים פה) צִדְק לְפָנָיו יְהִלֵּךְ וְיִשֶׁם לְדֶרֶךְ
פְּעַמְיוֹ. דְּהָא שְׂכִינְתָא לֹא אֶתְפְּרָשָׁא מִנִּיהָ.

עֶסֶק הַתּוֹרָה בְּדֶרֶךְ

(זוהר ח"א נח ע"ב-נט, א)
רְבִי שְׁמֵעוֹן הָיָה הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ וְהָיו עֲמוֹ רְבִי
אֶלְעָזָר בְּנוֹ וְרַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי חֵיָּא. עַד
שְׁהָיו הוֹלְכִים, אָמַר רְבִי אֶלְעָזָר לְאַבּוֹ,
הַדֶּרֶךְ מִתְקַנָּת לְפָנֵינוּ, רוֹצִים לְשַׁמַּע דְּבָרֵי
תּוֹרָה פִּתַּח רְבִי שְׁמֵעוֹן וְאָמַר, (קהלת י) וְגַם
בְּדֶרֶךְ כְּשֶׁהֶסְכַּל הוֹלֵךְ לְבוֹ חֶסֶר וְגו'. כְּשֶׁבָן
אָדָם רוֹצֵה לְתַקּוֹן דְּרָכָיו לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, עַד שְׂלֵא יֵצֵא לְדֶרֶךְ צָרִיךְ
לְהַמְלִיךְ בּוֹ וּלְהַתְפַּלֵּל לְפָנָיו עַל דְּרַכּוֹ, כְּמוֹ
שְׁשִׁינּוּ שְׂכָתוֹב (תהלים פה) צִדְק לְפָנָיו יְהִלֵּךְ
וְיִשֶׁם לְדֶרֶךְ פְּעַמְיוֹ. שְׁהָרִי הַשְּׂכִינָה לֹא
נִכְרַדְת מִקְּוֹנוֹ.

וּמָאֵן דְּאִיהוּ לֹא מְהִימָנָא בְּמִרְיָה, מָה
כְּתִיב (דף נט ע"א) בִּיה וְגַם בְּדֶרֶךְ
כְּשֶׁהֶסְכַּל הוֹלֵךְ לְבוֹ חֶסֶר. מָאֵן לְבוֹ. דָּא
קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְלֹא יְהֵךְ עֲמִיָּה בְּאַרְחָא
וְגַרְע מִן סִייעִתִּיָּה בְּאַרְחִיָּה. בְּגִין דְּהָהוּא
בַּר נֶשׁ דְּלֹא מְהִימָן בִּיה בְּמִאֲרִיָּה עַד לֹא
יְפוּק בְּאַרְחָא לֹא בְּעֵי סִיעִתָּא דְּמִאֲרִיָּה.

וּמִי שְׂלֵא מְאָמִין בְּרַבּוֹנוֹ, מָה כְּתוֹב בּוֹ?
וְגַם בְּדֶרֶךְ שְׂהֶסְכַּל הוֹלֵךְ לְבוֹ חֶסֶר. מִי
זֶה לְבוֹ? זֶה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂלֵא יִלְךְ
עֲמוֹ בְּדֶרֶךְ וְגוֹרַע מִסִּיעוֹ בְּדֶרֶכּוֹ. מִשּׁוּם
שְׂאוֹתוֹ בֵּן אָדָם שְׂלֵא מְאָמִין בְּרַבּוֹנוֹ, עַד
שְׂלֵא יֵצֵא לְדֶרֶכּוֹ לֹא בְּקֶשׁ אֶת סִיעוֹ
רַבּוֹנוֹ.

וְאַפִּילוּ בְּאַרְחָא כִּד אִיהוּ אֲזִיל לֹא
אֲשַׁתְּדַל בְּמַלְי דְּאוּרִייתָא.
וּבְגִינֵי כִף לְבוֹ חֶסֶר דְּלֹא אֲזִיל בְּהִדְיָה
דְּמִרְיָה וְלֹא אֲשַׁתְּכַח בְּאַרְחִיָּה. וְאָמַר לְכָל
סְכָל הוּא, אֶפְלוּ כִּד שְׁמַע מִלָּה
דְּמְהִימְנוּתָא דְּמִאֲרִיָּה, הוּא אָמַר
דְּטַפְשׁוּתָא הוּא לְאַשְׁתְּדַלָּא בִּיה. כְּהֵאֵי
דְּשְׂאִילוּ לְבַר נֶשׁ עַל אֶת קִימָא דְּרִשִׁימוֹ

וְאַפִּילוּ בְּדֶרֶךְ כְּשֶׁהוּא הוֹלֵךְ, לֹא עוֹסֵק
בְּדְבָרֵי תּוֹרָה, וְלָכֵן לְבוֹ חֶסֶר,
שְׂאִינוּ הוֹלֵךְ יַחַד עִם רַבּוֹנוֹ וְלֹא נִמְצָא
בְּדֶרֶכּוֹ. וְאָמַר לְכָל סְכָל הוּא - וְאַפִּילוּ
כְּשֶׁשׁוּמַע דְּבַר אֲמוּנָה שֶׁל רַבּוֹנוֹ, הוּא
אוֹמַר שְׂזוֹ טַפְשׁוּת לְעֶסֶק בְּזָה. כְּמוֹ זֶה
שְׂשְׂאִלוּ לְבָן אָדָם עַל אוֹת הַבְּרִית
שְׂרִשְׁמוּ בְּבֶשֶׁר הָאָדָם, וְאָמַר שְׂלֵא דְּבַר

אֲמוּנָה הוּא. שְׁמַע זֹאת רַבִּי יִבָּא הַגָּזֶן וְהִסְתַּפֵּל בּוֹ, וְנַעֲשֶׂה גַל שֶׁל עֲצָמוֹת. וְאֲנִי בַדֶּרֶךְ הַזֶּה בְּסִיּוּעַ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹצִים לֹמַר דְּבַרֵי תּוֹרָה.

בְּבִשְׂרֵיהֶּ דְּבַר נָשׁ. וְאָמַר לָאוּ אִיהוּ מְהִימְנוּתָא. שְׁמַע רַב יִבָּא סָבָא וְאִסְתַּפֵּל בֵּיהּ וְאִתְעַבִּיד תְּלָא דְגַרְמִי. וְאֲנִי בְּהַאי אֹרְחָא בְּסִיּוּעָתָא דְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעֵינֵי לְמִימַר מוֹלֵי דְאוֹרֵייתָא.

דִּינוּ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא

(זוהר ח"א נח ס"ב ע"א)
 רַבִּי חֲיִיא וְרַבִּי יְהוּדָה הֵיוּ הוֹלְכִים בַּדֶּרֶךְ, וְהִגִּיעוּ לְהַרִים גְּדוֹלִים, וּמִצְאוּ בֵּין הַהַרִים עֲצָמוֹת בְּנֵי אָדָם שֶׁהָיוּ מְאוֹתָם בְּנֵי הַמְּבוּל, וּפְסַעוּ שֶׁלֵּשׁ מְאוֹת פְּסִיעוֹת בְּעֵצָם אַחַת. תְּמַהוּ. אָמְרוּ, הֵינּוּ מַה שְּׂאֲמָרוּ חֲבֵרֵינוּ שֶׁהֵם לֹא הָיוּ פּוֹחֲדִים מִדִּין הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (אִיב אִיב כ"א) וַיֹּאמְרוּ לְאֵל סוּר מִמֶּנּוּ וְדַעַת דְּרַכִּיךְ לֹא חִפְצָנוּ. מַה עָשׂוּ? הָיוּ סוֹתְמִים בְּרַגְלֵיהֶם אֶת מַעֲיֵנוֹת הַתְּהוֹם, וּמִים רְתוּחִים יוֹצְאִים וְלֹא יָכְלוּ לַעֲמֹד בָּהֶם, עַד שֶׁהָיוּ נִשְׁמָטִים וְנוֹפְלִים בְּאַרְץ וּמְתִים.

דִּינוּ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא

(זוהר ח"א נח ס"ב ע"א)
 רַבִּי חֲיִיא וְרַבִּי יְהוּדָה הֵיוּ אֲזִלֵי בְּאַרְחָא. וּמָטוּ לְגַבֵּי טוּרִין רַבְרָבִין וְאַשְׁפַּחוּ בֵּינֵי טוּרֵיא גַרְמִי בְּנֵי נָשָׂא דְהוּוּ מְאֲנוּן בְּנֵי טוּפְנָא. וּפְסַעוּ תְּלַת מְאָה פְּסִיעוּן בְּגַרְמָא חֲדָא. תְּנוּהוּ. אָמְרוּ הֵינּוּ דְאָמְרוּ חֲבֵרָנָא דְאֲנוּן לֹא הָיוּ מוֹסְתִפִּי מוֹדִינָא דְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כְּמַה דְכְּתִיב, (אִיב כ"א) וַיֹּאמְרוּ לְאֵל סוּר מִמֶּנּוּ וְדַעַת דְּרַכִּיךְ לֹא חִפְצָנוּ. מַה עָבְדוּ. הָיוּ סְתִימִין בְּרַגְלֵיהוּ מִבּוּעֵי תְהוּמָא. וּמִיִּין נִפְקִין רְתִיחִין וְלֹא יָכְלוּ לְמִיקַם בְּהוּ, עַד דְּהוּוּ נִשְׁמָטִין וְנוֹפְלֵי בְּאַרְעָא וּמִיִּיתִין.

חֲמֻרַת הַחֲטָאִים הַגְּלוּיִם

(זוהר ח"א נו ע"א)
 רַבִּי שְׁמַעוֹן הָיָה הוֹלֵךְ יוֹם אֶחָד בְּשַׁעְרֵי טְבַרְיָה. רָאָה בְּנֵי אָדָם שֶׁהָיוּ קוֹשְׁרִים בְּקֶשֶׁר הַקְּשֵׁת בְּכַדֵּי חֲרָס. אָמַר, וּמַה חֲטָא זֶה בְּגִלּוּי לְהַרְגִּיז אֶת רַבּוֹנָם? נִתְּן עֵינֵי בָּהֶם וְנִזְרְקוּ לְתוֹךְ הַיָּם וּמְתוּ.

חֲמֻרַת הַחֲטָאִים הַגְּלוּיִם

(זוהר ח"א נו ע"א)
 רַבִּי שְׁמַעוֹן הָוָה אֲזִיל יוֹמָא חַד בְּפִילֵי דְטְבַרְיָה, חֲמָא בְּנֵי נָשָׂא דְהוּי מְקַטְרֵי בְּקִיטְרָא דְקַשְׁתָּא בְּקוּלְפָּא דְקַנְסִיר. אָמַר וּמַה חוּבָא דָּא בְּאַתְגְּלִיא לְאַרְגָּזָא לְמַרְיָהוּן. יְהִיב עֵינָיו בְּהוּ וְאִתְרַמְיוּ לְגוּ יָמָא וּמִיתוּ.

בְּאֵ רְאָה, כָּל חֲטָא שְׁנַעֲשֶׂה בְּגִלּוּי, דּוּחָה אֶת הַשְּׂכִינָה מִהָאָרֶץ וּמְסַלֵּק אֶת דִּינָהּ מִן הָעוֹלָם. אֲלֵה הֵיוּ הוֹלְכִים בְּרֵאשׁ

תָּא חֲזִי, כָּל חוּבָא דְאִתְעַבִּיד בְּאַתְגְּלִיא דְחִי לָהּ לְשְׂכִינְתָא מְאַרְעָא וְסְלִיקַת דִּינָהּ מִן הָעוֹלָם. וְאֵלִין הֵיוּ אֲזִלִין בְּרֵישָׁא

זְקוּף וְעוֹשִׂים חֲטָאֵיהֶם בְּגִלּוּי, וְדָחוּ אֶת
הַשְּׂכִינָה מִהָעוֹלָם, עַד שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
דָּחָה אוֹתָם וְהֶעֱבִיר אוֹתָם מִמְּנוֹ. וְעַל זֶה
כָּתוּב (משלי כה) הִגּוּ רִשְׁעֵי לִפְנֵי מֶלֶךְ וְגו',
הִגּוּ סִיגִים מִכֶּסֶף וְגו'.

הַרִי אֲרָרְט

(זוהר נח סג, א)

רַבִּי חֲזִיא וְרַבִּי יוֹסִי הָיוּ הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ.
פָּגְשׁוּ בְּאוֹתָם הַרִי אֲרָרְט. רָאוּ
רְשׁוּמִים בְּקִיעִים בְּדֶרֶךְ שֶׁהָיוּ מִימֵי
הַמַּבּוּל. אָמַר רַבִּי חֲזִיא לְרַבִּי יוֹסִי,
הַבְּקִיעִים הַלְלוּ שֶׁהָיוּ מִימֵי הַמַּבּוּל
וְהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הִשְׁאִירָם לְדוֹרֵי דוֹרוֹת,
כְּדֵי שֶׁלֹּא יִמְחָה חֲטָאִים שֶׁל הַרְשָׁעִים
לְפָנָיו.

שָׂכַף דֶּרֶךְ הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא: לְצַדִּיקִים
שֶׁעוֹשִׂים רְצוֹנוֹ - רוֹצֵה שֶׁיִּזְכְּרוּ
אוֹתָם לְמַעַלָּה וְלִמְטָה וְלֹא יִשְׁכַּח זְכָרָם
לְדוֹרֵי דוֹרוֹת לְטוֹב. כְּמוֹ זֶה לְרִשְׁעִים שֶׁלֹּא
עוֹשִׂים רְצוֹנוֹ - כְּדֵי שֶׁלֹּא יִשְׁכַּח חֲטָאִם,
וְלִהְיוּ כִּי עֲנִשְׁיָהֶם וְזִכְרוֹנָם לְרַע לְדוֹרֵי
דוֹרוֹת, הֵינּוּ שֶׁכָּתוּב (ירמיה ב) נִכְתָּם עֲוֹנָךְ
לְפָנָי וְגו'.

כִּי הִשְׁחִית כָּל בֶּשֶׂר אֶת דְּרָכּוֹ

(זוהר נח סח, א)

רַבִּי יוֹסִי הָיָה מְצוּי לְפָנָי רַבִּי שְׁמֵעוֹן יוֹם
אֶחָד. אָמַר לוֹ, מָה רָאָה הִקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא לְהִשְׁמִיד אֶת כָּל חַיּוֹת הַבֶּרֶךְ
וְעוֹף הַשָּׁמַיִם עִם הַרְשָׁעִים? אִם בְּנֵי
הָאָדָם חֲטָאוּ, בְּהִמּוֹת וְעוֹפוֹת הַשָּׁמַיִם

זְקוּף וְעַבְדֵי חוֹבִיָּהּ בְּאַתְגְּלִיָּא וְדָחוּ לָהּ
לְשִׂכְיִנְתָּא מִעֲלָמָא. עַד דְּקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא
דָּחָה לוֹן וְאַעֲבִיר לוֹן מִנְיָה. וְעַל דָּא כְּתִיב
(משלי כה) הִגּוּ רִשְׁעֵי לִפְנֵי מֶלֶךְ וְגו' הִגּוּ סִיגִים
מִכֶּסֶף וְגו'.

הַרִי אֲרָרְט

(זוהר נח סג, א)

רַבִּי חֲזִיא וְרַבִּי יוֹסִי הָיוּ אֶזְלֵי בְּאַרְחָא.
אֲעֲרֵעוּ בְּהֵי טוֹרֵי דְקִרְדוֹ, חָמוּ
רְשִׁימִין בְּקִיעִין בְּאַרְחָא דְהוּוּ מִן יוֹמֵי
דְטוֹפְנָא. אָמַר לִיָּה רַבִּי חֲזִיא לְרַבִּי יוֹסִי
הֵי בְקִיעִין דְהוּוּ מִיּוֹמוֹי דְטוֹפְנָא, וְקִדְשָׁא
בְרִיךְ הוּא שְׂבִיק לוֹן לְדָרֵי דְרִין בְּגִין דְלֹא
יִתְמַחֵי חוֹבִיָּהוֹן דְרִשְׁעִיָּא קַמְיָה.

דְּכַף אֲרַחֵי דְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. לְזַבְּאִין
דְעַבְדִּין רְעוּתִיָּה, בְּעֵי דִיזְכְּרוֹן לְהוּ
לְעִילָא וְתַתָּא וְלֹא יִתְנַשִּׁי דוּכְרַנְיָהוֹן לְדָרֵי
דְרִין לְטַב. כְּגוֹנוֹא דָּא לְרִשְׁעִיָּא דְלֹא
עַבְדִּין רְעוּתִיָּה, בְּגִין דְלֹא יִתְנַשִּׁי חוֹבִיָּהּ
וְלֹא דְכְרָא עֲנִשְׁיָהּ וְדְכְרַנְיָהוֹן לְבִישׁ לְדָרֵי
דְרִין. הֵינּוּ דְכְתִיב, (ירמיה ב) נִכְתָּם עֲוֹנָךְ
לְפָנָי וְגו'.

כִּי הִשְׁחִית כָּל בֶּשֶׂר אֶת דְּרָכּוֹ

(זוהר נח סח, א)

רַבִּי יוֹסִי הָיָה הָוָה שְׂכִיחַ קַמְיָה דְרַבִּי שְׁמֵעוֹן
יּוֹמָא חַד, אָמַר לִיָּה מָאִי חָמָא
קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְשִׁיבְצָהּ כָּל חַיּוֹת בְּרָא
וְעוֹף שְׁמַיָּא עִמָּהוֹן דְחִיבִיָּא. אִי בְנֵי נָשָׂא
חֲטָאוּ בְעִירֵי וְעוֹפֵי שְׁמַיָּא וְשָׂאָר בְּרִינֵי מַה

ושאר הבריות מה חטאו? אמר לו, משום שכתוב כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ. כלם היו משחיתים דרכיהם. עזבו את מינם ונדבקו במין אחר.

חטו. אמר ליה בגין דכתיב כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ. בלהו הווי מחבלי ארתיהו. שבקי זיניהו ודבקו בזינא אחרא.

בא ראה, אותם רשעי העולם גרמו כן לכל הבריות, ורצו [להשכיח] להכחיש מעשה בראשית, והם גרמו לכל הבריות להשחית דרכם כמו שהם השחיתו. אמר הקדוש ברוך הוא, אתם רציתם [להשכיח] להכחיש מעשי ידי? אני אשלים רצונכם, ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה. אחזיר העולם למים כמו שהיה בהתחלה, מים במים, והרי נתבאר. מכאן והלאה אעשה בריות אחרות בעולם כראוי.

תא חזי, אנון חייבי עלמא גרמו הכי לכל ברין. ובעון (לאשכחא) לאכחשא עובדא דבראשית. ואנון גרמו לכל ברין לחבלא ארתיהו כמה דאנון מחבלן. אמר קדשא בריך הוא אתון בעיתו (לאשכחא) לאכחשא עובדי ידי, אנא אשלים רעותא דלכון ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה. אהדר עלמא למיין כמה דהוה בקדמיתא מיין במיין והא אתמור. מכאן ולהלאה אעביד ברין אחרנין בעלמא כדקא יאות:

אם יסתר איש במסתרים

(זוהר נח ס"ח ע"א)

רבי חייא פתח ואמר, (ירמיה כג) אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו ואם ה'. כמה הם בני אדם אטומי לב וסתומי עינים שלא משגיחים ולא יודעים בכבוד רבונם, שכתוב בו הלוא את השמים ואת הארץ אני מלא. איך רוצים בני אדם להסתתר מחטאיהם ואומרים מי רואנו ומי יודענו, וכתוב (ישעיה כט) והיה במחשף מעשיהם. לאן יחבאו מפניו?

למלך שבנה פלטרין ועשה תחת הארץ מחלות נסתרות. למים קרדו בני הארמון במלך. הקיף [צער] עליהם המלך

אם יסתר איש במסתרים

(זוהר נח ס"ח ע"א)

פתח ואמר (ירמיה כג) אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו ואם יי. כמה אנון בני נשא אטימי לבא וסתומי עיניו דלא משגיחין ולא ידעין ביקרא דמאריהון דכתיב ביה הלוא את השמים ואת הארץ אני מלא. היך בעון בני נשא לאסתתרא מחובביהו ואמרי מי רואנו ומי יודענו. וכתוב, (ישעיה כט) והיה במחשף מעשיהם. לאן יתטמרון מקומיה.

למלכא דבנה פלטרין ועבד תחות ארעא טמירין פצירין. ליומין קרדו בני פלטרין במלכא אסחר (אצער) עליהו

בגִּיסוֹת. מָה עָשׂוּ? נִכְנְסוּ וְהִחְבִּיאוּ עֲצָמָם תַּחַת נִקְבֵי הַמַּחְלוֹת. אָמַר הַמְּלֶכֶךְ, אֲנִי עֲשִׂיתִי אוֹתָם, וּמִלְפָּנַי אַתֶּם רוֹצִים לְהִתְחַבֵּא? זֶהוּ שְׁפָתוֹב אִם יִסְתַּר אִישׁ בְּמִסְתָּרִים וְאֲנִי לֹא אֶרְאֶנּוּ נָאִם ה'! אֲנִי הוּא שְׁעֲשִׂיתִי מַחְלוֹת וְעֲשִׂיתִי חֶשֶׁךְ וְאוֹר, וְאַתֶּם אֵיךְ תּוֹכְלוּ לְהִתְחַבֵּא מִלְפָּנַי?!

מִלְכָּא בְּגִיִּסוּי. מָה עֲבָדוּ עֲאֵלוּ וּטְמִירוּ גְרַמְיִיהוּ תַחְתוֹת נּוֹקְבֵי פְסִירִין. אָמַר מִלְכָּא אֲנֵא עֲבָדִית לוֹן וּמִקְמָאִי אַתוֹן בְּעֵאן לְאַתְטַמְרָא, הָדָא הוּא דְכְתִיב אִם יִסְתַּר אִישׁ בְּמִסְתָּרִים וְאֲנִי לֹא אֶרְאֶנּוּ נָאִם יי'. אֲנֵא הוּא דְעֲבָדִית נּוֹקְבֵי פְסִירִין וְעֲבָדִית חֶשׁוֹכָא וְנִהוֹרָא וְאַתוֹן אֵיךְ יִכְלִין לְאַתְטַמְרָא קְמָאִי.

סֵגֶלַת הַקְּרִבּוֹת

(זוהר וירא ק ע"ב)
 רְבִי פְנַחֶס פֶּתַח פְּתוּחַ פְּסוּק שְׁפָתוֹב (במדבר יז)
 וְהִנֵּה הַחַל הַנֶּגֶף בְּעַם, וְכָתוֹב וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֶהְרֹן קַח אֶת הַפַּחְתָּה וְגו', וְכָתוֹב וַתַּעֲצֹר הַמִּגַּפָּה. כְּתוֹב כָּאן מֵהַר, וְכָתוֹב שֶׁם מֵהָרִי שְׁלֹשׁ סָאִים. מָה לְהֵלֵן קִרְבּוֹ לְהַנְצִל, אֵף כָּאן קִרְבּוֹ לְהַנְצִל.

סֵגֶלַת הַקְּרִבּוֹת

(זוהר וירא ק ע"ב)
 רְבִי פְנַחֶס פֶּתַח קִרְא דְכְתִיב, (במדבר יז)
 וְהִנֵּה הַחַל הַנֶּגֶף בְּעַם וְכָתִיב וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אֶהְרֹן קַח אֶת הַפַּחְתָּה וְגו' וְכָתִיב וַתַּעֲצֹר הַמִּגַּפָּה. כְּתִיב הֵכָא מֵהַר וְכָתִיב הַתֶּם מֵהָרִי שְׁלֹשׁ סָאִים. מָה לְהֵלֵן קִרְבּוֹ לְאַשְׁתַּזְבָּא אֵף כָּאן קִרְבּוֹ לְאַשְׁתַּזְבָּא.

אָמַר רְבִי פְנַחֶס, פְּעַם אַחַת הֵייתִי מֵהַלֶּךְ בְּדַרְךְ וּפְגַשְׁתִּי אֶת אֱלֹהֵי. אָמַרְתִּי לוֹ, יֹאמֶר לִי מִר דְּבַר שְׁמוֹעִיל לְבְרִיּוֹת. אָמַר לוֹ, בְּרִית גְּזֵר הַקְּב"ה, וְנִכְנְסוּ לְפָנָיו כָּל הַמַּלְאָכִים שְׁמֹמְנִים לְהַזְכִּיר חֲטָאֵי הָאָדָם, שְׁבִזְמוּן שְׂיִזְכִּירוּ בְּנֵי אָדָם הַקְּרִבּוֹת שְׁצוּהָ מֹשֶׁה, וּמְכוּן לְבוֹ וְרִצּוֹנוֹ בָּהֶם - שְׁפָלָם יִזְכִּירוּ אוֹתוֹ לְטוֹב.

אָמַר רְבִי פְנַחֶס זְמוּנָא חֲדָא הוּינָא אֲזִילִי בְּאַרְחָא וְעִרְעִית בִּיהַ בְּאַלְיָהוּ, אֲמִינָא לִיהַ, לִימָא לִי מִר מְלָה דְמוֹעִילִי לְבְרִיּוֹתָא, אָמַר לִיהַ, קִיָּים גְּזֵר קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וְעֲאֵלוּ קְמִיָה כָּל אֱלִין מִלְאָכְיָא דְמוֹמְנֵן לְאַדְכְּרָא חוֹבֵי דְבַר נֶשׁ, דִּי בְעֵדְנָא דִּידְכְּרוּן בְּנֵי אֲנָשָׁא קִרְבְּנֵי דְמוֹנֵי מֹשֶׁה וְשׁוּי לְבִיהַ וְרַעוּתִיהַ בְּהוּ, דְכָלְהוּ יְדְכְּרוּן לִיהַ לְטַב.

וְעוֹד, בְּזִמְנָ שְׂיִאֲרַע מְוֹת בְּבִנֵי אָדָם, הַבְּרִית נִגְזְרָה, וְהַפְּרוֹז עוֹבֵר עַל כָּל חִילוֹת הַשְּׁמַיִם, דָּאִם יַעֲלוּ בְּנֵי בְּאַרְץ בְּבִתֵי כְּנַסִּיּוֹת וּבְבִתֵי מִדְרָשׁוֹת וַיֹּאמְרוּ בְּרִצּוֹן נֶפֶשׁ וְלֵב עֲנִינִים שֶׁל קְטָרֶת

וְעוֹד בְּעֵדְנָא דִיעֵרַע מוֹתָנָא בְּבִנֵי אֲנָשָׁא, קִיָּמָא אַתְגְּזֵר וְכְרוֹזָא אַעֲבֵר עַל כָּל חִילָא דְשְׁמַיָא דְאִי יַיעֲלוּן בְּנוֹהֵי בְּאַרְעָא בְּבִתֵי כְּנַסִּיּוֹת וּבְבִתֵי מִדְרָשׁוֹת וַיִּמְרוּן בְּרַעוּת נֶפֶשָׁא וְלֵבָא עֲנִינָא דְקְטָרֶת

בוֹסְמִין דְּהוּוּ לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל, דִּיתְבַּטַּל
מוֹתְנָא מְנִיָּהּ.

בְּשָׂמִים שְׁהִיוּ לְהֵם לְיִשְׂרָאֵל, שְׂיִתְבַּטַּל
הַמִּנְתָּה מֵהֵם.

עוֹנְשׁוֹ שֶׁל מִי שְׂאִינוּ נוֹטֵל יָדָיו כְּרָאוּי
(זוהר לך לך פ"ז ע"ב - פ"ח ע"א)
רַבִּי אֶלְעָזָר הָהוּ אֲזִיל לְבֵי חַמּוּי, וְהוּוּ
עַמִּיָּה רַבִּי חֲזִיא וְרַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי
חֲזַקְיָה וְכוּ'. עַד דְּהוּוּ אֲזִיל, אַעֲרַע בְּהוּ רַבִּי
יִיסָא וַחַד יוֹדָאי בְּהַדְּיָה. וְהָהוּ אָמַר הַהוּא
יּוֹדָאי וְכוּ'. אָמַר לִיה רַבִּי אֶלְעָזָר לְרַבִּי
יִיסָא חַמּוּיָא לָךְ דְּהָא עִם שְׂכִינְתָא
קָאֲתִית וְאִתְחַבְּרַת. אָמַר לִיה הָכִי הוּא
וְדָאי, וְתַלְתַּת פְּרָסִי הוּא דְאֲזִילָנָא בְּהַדְּיָה
וְאָמַר לִי כַּמָּה מְלִי מַעֲלִיָּתָא וְאָנָּא
אֲגִירָנָא לִיה לְיוֹמָא דָּא וְלֹא יִדְעָנָא דְאִיהוּ
בוֹצִינָא דְנָהִיר כְּדַחְמִינָא הַשְּׂתָא.

עוֹנְשׁוֹ שֶׁל מִי שְׂאִינוּ נוֹטֵל יָדָיו כְּרָאוּי
(זוהר לך לך פ"ז ע"ב - פ"ח ע"א)
רַבִּי אֶלְעָזָר הָהוּ הוֹלֵךְ לְבֵית חַמּוּי, וְהוּוּ
עַמּוּ רַבִּי חֲזִיא וְרַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי חֲזַקְיָה
וְכוּ'. בְּעוֹדֵם הוֹלְכִים פִּגְשׁ בְּהֵם רַבִּי יִיסָא
וַיהוּדֵי אֶחָד עַמּוּ. וְהָהוּ אוֹתוּ הַיְהוּדֵי אוֹמַר
וְכוּ'. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר לְרַבִּי יִיסָא, רְאִיתִי
אוֹתָךְ שְׂבָאֲתָ עִם הַשְּׂכִינָה וְהִתְחַבְּרַת.
אָמַר לוֹ, כִּךְ זֶה וְדָאי. וְשִׁלַּשׁ פְּרָסָאוֹת
שְׁהִלַּכְתִּי עִמָּה וְאָמַרְהָ לִי כַּמָּה דְבָרִים
מְעֵלִים, וְאָנִי שְׂמַרְתִּי אוֹתָם לְיוֹם הַזֶּה,
וְלֹא יִדְעַתִּי שֶׁהוּא הַמְּאֹר שְׂמַאִיר כְּמוֹ
שְׂרָאִיתִי כַּעַתָּה.

אָמַר לִיה רַבִּי אֶלְעָזָר לְהַהוּא יוֹדָאי מַה
שְׂמֹךְ, אָמַר לִיה יוֹעֲזָר. אָמַר לִיה
יוֹעֲזָר וְאֶלְעָזָר (מִלָּה חֲדָא) יִתְיָבוּ כְּחֲדָא, יִתְבוּ
גַבִּי חַד טַנְרָא (דף פז ע"ב) בְּהַהוּא חֲקַל וְכוּ'.
אָמַר לִיה רַבִּי אֶלְעָזָר שְׂפִיר קָא אֲמַרְתָּ.
אָמַר לִיה רַבִּי אֶלְעָזָר מַאי עֲבִידְתָּךְ, אָמַר
לִיה קַרְיָנָא דְרַדְדִּי בְּאַתְרֵי, הַשְּׂתָא אֲתָא
רַבִּי יוֹסִי דְכַפַּר חֲנִין לְמַתָּא וְסָלִיקוּ לוֹן
מִגַּבְּאֵי וְאוֹתְבוּ לוֹן לְגַבְּיָה. וְהוּוּ יִתְיָבוּ לִי
כָּל בְּנֵי מְתָא אֲגָרָא כְּהַהוּא זְמַנָּא דְדַרְדְּדִי
הוּוּ גַבְּאֵי. וְאִסְתַּכְּלָנָא בְּנַפְשָׁאֵי דְלֹא
אִתְחַזִּי לִי לְאַתְהֵי מְנִיָּהּ לְמַגְנָא,
וְאֲגִירָנָא גְרַמָּאֵי בְּהַדְּיָה (דְּהַהוּא) דְּהָאֵי חַפְּסִים.
אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרַכָּאן דְּאַבָּא אַצְטְרִיכוּ
הַכָּא.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר לְיְהוּדֵי הַהוּא, מַה שְׂמֹךְ?
אָמַר לוֹ, יוֹעֲזָר. אָמַר לוֹ, יוֹעֲזָר
וְאֶלְעָזָר [דְּבַר אֶחָד] יוֹשְׁבִים יַחַד. יִשְׁבוּ
עַל סַלַע אֶחָד בְּשֻׁדָּה הַהוּא וְכוּ'. אָמַר לוֹ
רַבִּי אֶלְעָזָר, יָפָה אֲמַרְתָּ. אָמַר לוֹ רַבִּי
אֶלְעָזָר, מַה פְּעַשְׂדִּיךְ? אָמַר לוֹ, מְלַמֵּד
תִּינוּקוֹת בְּמִקּוּמֵי. כַּעַתָּה בָּא רַבִּי יוֹסִי
מִכְּפָר חֲנִין לְעִיר, וְסָלְקוּ אוֹתָם מֵאֲצִלֵי,
וְהוֹשִׁיבוּ אוֹתָם אֲצִלוּ. וְהוּוּ נוֹתְנִים לִי כָּל
בְּנֵי הָעִיר שְׂכָר כְּמוֹ אוֹתוֹ הַזְּמַן
שֶׁהִתְיַנּוּקוֹת הָיוּ אֲצִלֵי, וְהִסְתַּפְּלִיתִי בְּעַצְמִי
שֶׁלֹּא רָאוּי לִי לְהַנּוֹת מֵהֵם בְּחַנּוּם,
וְהַשְׂפִּירְתִּי עִצְמִי עִם הַחֲכָם [הַהוּא] הַזֶּה.
אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, כָּאֵן צְרִיךְ אֶת הַבְּרָכוֹת
שֶׁל אַבָּא.

❁ פְּרִשְׁת בְּרֵאשִׁית ❁

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף ה' עמוד א'

ארבע פעמים הסתכל הקדוש ברוך הוא בתורה קודם שברא את העולם

"אֱלֹהִים וְגו'", אמר רבי שמעון: בא וראה בהתורה ברא הקדוש ברוך הוא את העולם^[א], שכתוב (משלי ח'): "וְאֵהִיָּה אֶצְלוֹ אֲמוֹן וְאֵהִיָּה שְׁעֵשְׂעִים יוֹם יוֹם מִשְׁחַקְתָּ לְפָנָיו בְּכָל יַעַת", והוא הסתכל בה פעם ושתיים ושלש וארבע פעמים, ואחר כך אמרה, ואחר כך עשה בה מלאכה, ללמד לאנשים שלא יבאו לטעות בה, כמו שכתוב (איוב כ"ח): "אִזְ רָאָה וַיִּסְפְּרָה הַכִּינָה וְגַם חִקְרָה וַיֹּאמֶר לְאָדָם", וכנגד ארבע פעמים אלו שכתוב אז ראה ויספרה הכינה וגם חקרה, ברא הקדוש ברוך הוא מה שברא^[ב], וטרם שהוציא מלאכתו הכניס ארבע תיבות בתחילה, שכתוב בראשית ברא אלהים את, הרי ארבע, ואחר כך השמים, הן כנגד ארבע פעמים שהסתכל הקדוש ברוך הוא בתורה, טרם שהוציא מלאכתו לפועל.

זוהר חלק א' פרשת ויגש - דף ר"ה עמוד ב'

באות בי"ת נברא העולם שהוא סימן ברכה

רבי אלעזר אמר: טרם שברא הקדוש ברוך הוא את העולם, באו כל האותיות לפניי ונכנסו כל אחת ואחת למפרע, נכנסה תי"ו ואמרה לפניי, רצונך לברוא בי העולם, אמר לה - לא, שבך עתידים הרבה צדיקים למות, שכתוב (יחזקאל ט'): "וְהַתְּוִיֶּתְךָ עַל מְצַחֹת הָאֲנָשִׁים וְגו'", ולמדנו שכתוב וממקדשי תחלו, אל תקרא ממקדשי אלא ממקדושי, ולכן העולם לא יברא בך. נכנסו שלש אותיות, שי"ן קו"ף רי"ש, כל אחת ואחת בלבדה, אמר להן הקדוש ברוך הוא - אין אתן כדאי לברוא עמכן העולם, שהרי אתן האותיות שנקרא בכך שק"ר, ושקר אין הוא כדאי לעמד לפני. ונכנסו פ"א צד"י וכן כולן, עד שהגיעו האותיות לאות כ"ף, כיון שירדה כ"ף מעל הכתר נזדעזעו עליונים ותחתונים וכו', עד שנתקיים הכל באות בי"ת שהיא סימן ברכה, ובה נתיסד העולם ונברא, ואם תאמר שהאל"ף היא הראש לכל האותיות, כך הוא, אלא לפי שנקרא בה ארור, לפיכך לא נברא בה העולם, בשביל שלא ליתן מקום לצד הטומאה שנקרא ארור, לא נברא בה העולם, ונתיסד בבי"ת העולם ובה נברא.

זיו הזוהר

יש לומר שלפיכך ברא הקדוש ברוך הוא את העולם על ידי כח התורה, כדי שעל ידי חדושי תורה האמתים שיחדשו ישראל, יהיו גם כן נבראים רקיעים קדושים כזוהר הרקיע מזהירים. **ב.** ארבע תיבות של הקדמת הבריאה, רמז למה שברא ארבעה עולמות בכלל, שהם - אצילות בריאה יצירה עשיה, ובפרט, הם עולמות לרבבות עד אין

א. אין לפרש כאומן בכלי אומנותו שהם שני דברים, אלא יש לומר - כוונתו שברא הקדוש ברוך הוא את העולם באופן שיתנהג ויתקיים רק על פי דרכי התורה והמצוה, ולא כהאומרים שדרכי התורה והחיים של עולם הזה, הם מתנגדים זה לזה, וזהו שמביא הפסוק ואהיה אצלו אמון, היינו כמו אמון פדגוג המורה דרך איך להתנהג בכל הענינים, ועוד

בהשמטות

על כל עשב ועשב בארץ ממונה מלאך המכה עליו ואומר לו גדל

"אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ", ראשי תיבות את השמים ואת הארץ אהוה, שבו נבראו שמים וארץ, א"ה, בו נבראו שמים, ו"ה, בו נבראת הארץ וכל מה שנמצא בה, והוא נותן השתוקקות בכל העצים והעשבים שבארץ, וזהו שאמרו, אין לך כל עשב ועשב מלמטה שאין ממונה עליו מלמעלה ושומר אותו שמכה בו ואומר לו גדל, שנאמר (איוב ל"ח): "הִידְעָתָּה חֻקֹּת שָׁמַיִם אִם תְּשִׂיִם מְשֻׁטָּרוּ בְּאָרֶץ".

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף ל"ט עמוד ב'

שבעה מדורי הארץ

"וְהָאָרֶץ הֵיחָדָה תִּהְיֶה וּבְהֵוֵהוּ", אלה הם מדורי הארץ^[ג]: ארץ, אדמה, ארקא, גיא, נשיה, ציה, תבל, וגדול שבכולם תבל, שכתוב והוא ישפוט תבל בצדק. אמר רבי יוסי: איזו היא ציה, אמר לו רבי אבא זה הוא מקום הגיהנם, כמו שכתוב: "צִיָּה וְצַלְמוֹת", וזהו הסוד שכתוב: "וְחֶשֶׁךְ עַל פְּנֵי תְהוֹמִים", זה סוד מקום הגיהנם, וזו היא ציה, מקום מלאך המות שהוא מחשיך פני הבריות, וזהו מקום של חשך העליון. תבל - זו נשיה, שלא נראה בה התגלות כלל עד שנשכחה מכלם, ועל כן נקראת נשיה, ובהו זו ארקא, מקום שאינו נשכח^[ד]. רבי חייא אמר: זו גיא, ורוח אלקים מרחפת, זה נגד תבל הניזון מרוח אלקים.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף ל"א עמוד ב'

אור העין שברא הקדוש ברוך הוא בתחלה גנוז

"וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים יְהִי אֹר וַיְהִי אֹר", זה הוא האור שברא הקדוש ברוך הוא בתחלה, והוא אור העין^[ה] והוא האור שהראה הקדוש ברוך הוא לאדם הראשון, והיה רואה בו מסוף העולם ועד סופו, והוא האור שהראה הקדוש ברוך הוא לדוד, והיה משבח ואומר (תהלים ל"א): "מָה רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר צִפַּנְתָּ לִירְאֶיךָ". והוא האור שהראה הקדוש ברוך הוא למשה, וראה בו מגלעד ועד דן, ובשעה שצפה הקדוש ברוך הוא שיעמדו שלשה דורות רשעים, והם דור אנוש ודור המבול ודור הפלגה, גנוז כדי שלא ישתמשו בו, ונתנו הקדוש ברוך הוא למשה, והשתמש בו שלשה ירחים, שנשארו לו מן ימי העיבור שלול^[ו] כמו

זיו הזוהר

נקשר בשום מאור שהמאור יהיה המקור לזה האור, רק שזיו אור הנשמה הופיע בתוך העין וקוי האור הזה לא היו מוכרחים להתפשט רק ביושר של אלכסון כעין קוי האור של השמש והנר אלא שהיה בכחם להתבשם מן העין במרחק רב גם בדרך שבירת קוי האור לסבוב כדור הארץ, ועל ידי זה נצטייר בהעין כל הארץ ומלוואה, ועל פי זה יובן איך שבכח זה האור היה יכול משה לראות כל ארץ ישראל מן הגלעד ועד דן ועגילת כדור הארץ לא מנעה ראייתו. ו כי הצפינה אותו במערה במקום חשוך, ורק בכח

מספר, לפי השגת כל נברא. ג. יש מפרשים הכוונה על פי דברי חכמי הגעאגרפאי, שמחלקים הארץ על חמשה חלקים שונים זה מזה בישובים ובאקלימים שלהם, ואומרים שנמצא עוד שני חלקי ישוב במקום שני צירי כדור הארץ הצפוני והדרומי, אשר כעת השגחת הבורא יסתירם מאיתנו, ויש מפרשים בענין אחר המבואר בפרדס שער ו' פרק ג'. ד. שאין השכחה שולטת שם, דברי אמת. ה. היינו האור של כח הנשמה שהיא חלק אלוה ממעל, ועל פי חכמת הטבע יובן שזה האור לא היה

שכתוב: "וְתַצְפְּנֶהוּ שְׁלֹשָׁה יָרְחִים". ואחר שלשה חדשים בא לפני פרעה, לקח הקדוש ברוך הוא ממנו האור, עד שעמד על הר סיני לקבל התורה, והחזיר לו אור ההוא ונשתמש בו כל ימיו, ולא יכלו ישראל לגשת אליו, עד שנתן מסוה על פניו, כמו שכתוב וייראו מגשת אליו, ונתעטף בו כטלית, זה שכתוב (תהלים ק"ד): "עוֹטָה אֹר כְּשֶׁלֶמָה". "יְהִי אֹר וַיְהִי אֹר", כל מה שנאמר בו - 'ויהי', הוא בעולם הזה ובעולם הבא. אמר רבי יצחק: אור שברא הקדוש ברוך הוא במעשה בראשית, היה עולה אורו מסוף העולם ועד סופו ונגנז, מה הטעם שנגנז, כדי שלא יהנו ממנו רשעי העולם, והעולמות אל יהנו בעבורם^[1], והוא נגנז לצדיקים, לצדיק דוקא, שכתוב (תהלים צ"ז): "אֹר זְרוּעַ לְצַדִּיק וְגו'", ואז יתכוננו העולמות ויהיו כולם אחד, ועד היום של עולם הבא הוא נסתר ונגנז.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף מ"ו

האור נגנז לצדיקים לעתיד לבוא

רבי שמעון אמר: יהי אור - יהי התפשטות זה האור למטה, ואלו הם המלאכים שנבראו ביום הראשון, יש להם קיום להתקיים מצד בחינת הימין^[2], "וירא אלקים את האור כי טוב", 'את' - להכליל המאור שאינו מאיר מעצמו, עם המאור שמאיר מעצמו, שנאמר בו: "כי טוב"^[3] אמר רבי אלעזר: 'את' - להכליל ולרבות כל המלאכים שבאים מצד אור הזה, וכולם מאירים כבתחילה^[4] בקיום השלימות.

זוהר חלק א' פרשת בראשית - דף מ"ו עמוד א'

העולם מתקיים מאותו האור הגנוז

"וַיֵּרָא אֱלֹקִים אֶת הָאֹר כִּי טוֹב וַיְבַדֵּל", מה ראה - אמר רבי חייא: ראה במעשי הרשעים ונגנז אותו, רבי אבא אמר: ראה שעולה אורו מסוף העולם עד סופו, וכי טוב הוא לגנוז שלא יהנו ממנו רשעי העולם.

זיו הזהר

בחינת ימין הם מתקיימים תמיד בכח אור החסד ואין בהם ביטול או תמורה. ט. היינו שתי המדות הנקראות תפארת ומלכות שהן בדמיון השמש והלבנה, וענין זה נתבאר בספרי הקבלה. י. פירוש, כמו קודם גניזת זה האור, כי באור מדת החסד אין בטול ולא גרעון ולא תמורה.

זה האור של הנשמה שהיה נקשר בעינו ראה גם במקום חשוק. ז. פירוש בשביל הרשעים יהנו גם שאר העולמות מזה האור, ע"ד בהדי הוצא לקי כרבא. ח. יום הראשון נברא בכח מדת החסד שהיא מדה הראשונה מן הז' מדות שנקראות ספירות שעל ידן מתנהג העולם, ואלה המלאכים שנבראו מן אור מדת החסד שהיא